

APIE AUTORIUŠ

DOŁOWY-RYBIŃSKA, Nicole – lenkų mokslininkė, kultūrologė ir sociolingvistė, Lenkijos mokslų akademijos Slavistikos instituto bendradarbė, studijavo Varšuvos universitete ir Paryžiaus INALCO tarpkultūrinę komunikaciją, apgynusi disertaciją apie mažumų kalbų ir kultūrų padėtį Varšuvos universitete Lenkų kultūros institute (vadovas prof. Andrzej Mencwel). Plėtodama savitą, empirinę, plačiai taikytiną metodologiją, ji atsiduria žymiausių jaunųjų pasaulio mokslininkų gretose. Lyginamųjų knygų ir originaliųjų studijų autorė: „Pomeranijos kašubai“ (*Les Kachoubes de Poméranie*, 2010, *Kaszubi z Pomorza*, 2010), „Mažumų kalbos ir kultūros Europoje: bretonai, sorbai, kašubai“ (*Języki i kultury mniejszościowe w Europie: Bretończycy, Łużyczanie, Kaszubi*, 2011), „Niekas to nepadarys už mus: Jaunųjų aktyvistų kalbinės ir kultūrinės praktikos Europos kalbinėse mažumose („Nikt za nas tego nie zrobi“). *Praktyki językowe i kulturowe młodych aktywistów mniejszości językowych Europy*, 2017), taip pat publikacijas: Kashubian and Modern Media – the Influence of New Technologies on Endangered Languages, in *Social Media and Minority Languages. Convergence and the Creative Industries*, ed. Elin Haf Gruffydd Jones, Enrique Uribe-Jongbloed, Multilingual Matters, Bristol-Buffalo-Toronto, 2013, p. 119–129. Pagrindiniai moksliniai interesai apima Europos identiteto klausimus, susijusius su kalbinėmis mažumomis, tiriant mažumų kalbas ir kultūras, kalbų aktyvizmo, daugiakalbystės ir daugiakultūriškumo, diskursų apie kalbų apsaugos, gaivinimo ir gelbėjimo galimybes nykstančių kultūrų grėsmės akivaizdoje. Ji dalyvavo atliekant lauko tyrimus Kašubijoje (Lenkijoje), Sorbijoje (Vokietija), Bretanėje (Prancūzijoje) ir Velse (Didžiojoje Britanijoje). Ją taip pat domina Lenkijos nacionalinių, etninių ir kalbinių mažumų istorija ir padėtis. Žinoma mokslo bendruomenių narė, keturių monografijų ir dešimčių mokslininkų straipsnių autorė.

GALLOWAY, Alexander – amerikiečių rašytojas, programuotojas, menininkas, filosofas, tyrinėjantis technologijas ir medijų teorijas. Jo veikalai apima kritinę teoriją, semiotiką, estetiką, tinklus, programinę įrangą, medijų meną, videožaidimų ir kino sritis. Niujorko universiteto Medijų, kultūros ir komunikacijos fakulteto profesorius, reikšmingų knygų autorius: „Protokolas: kaip kontrolė gyvuoja po decentralizacijos“ (*Protocol: How Control Exists After Decentralization*, 2004), „Žaidimas: esė apie

algoritmų kultūra“ (*Gaming: Essays on Algorithmic Culture*, 2006), „Išnaudojimas. Tinklų teorija“ (*The Exploit: A Theory of Networks*, kartu su Eugene'u Thackeriu, 2007), „Sąveikos efektas“ (*The Interface Effect*, 2012), „Ekskomunikacija: trys klausimai apie mediją ir mediaciją“ (*Three Inquiries in Media and Mediation*, kartu su Eugene'u Thackeriu ir McKenie'iu Warku, 2013), „Laruelle'is. Prieš skaitmeną“ (*Laruelle. Against the Digital*, 2014). Vienas iš Radikaliosios programinės įrangos grupės įkūrėjų *Ars Electronica* festivalyje (2002) apdovanotas už *Carnivore* projektą, jo veiks-la pažymėta *Creative Capital* apdovanojimu (2006).

MAFFESOLI, Michel – Sorbonos universiteto profesorius, žymus prancūzų sociologas ir intelektualas. Tarptautinių žurnalų *Sociétés* ir *Cahiers Européens de l'Imaginaire* vyriausiasis redaktorius, Aktualybės ir kasdienybės tyrimų centro vadovas, kuris tyrinėja šiuolaikinę visuomenę, socialinių ryšių tinklus, vaizduotės ir kasdienybės pasaulius. Postmodernybės teoretikas, dabarties analitikas ir gentinės visuomenės fenomenologas paskelbė daug įtakingų veikalų, išverstų į įvairias kalbas. Paminėti ni keletas svarbiausių: „Genčių laikas: individualizmo žlugimas masių visuomenėje“ (*Le Temps des tribus: le déclin de l'individualisme dans les sociétés de masse*, 1988), „Išorės tuštuma: apie estetikos etiką“ (*Aux creux des apparences: pour une éthique de l'esthétique*, 1990), „Jausminio proto iškėlimas“ (*Eloge de la raison sensible*, 1996), Apie nomadizmą. Inicijatyvinis klajojimas (*Du nomadisme. Vagabondage initiatique*, 1997), „Ikonologijos. Mūsų postmodernios idol@trijos“ (*Icnologies. Nos idol@tries post-modernes*, 2008), „Homo eroticus. Apie emocinę bendrystę“ (*Homo eroticus. Des communions émotionnelles*, 2012), „Įsivaizduojamybė ir postmodernybė“ (*Imaginaire et Postmodernité*, 2014), „Ekosofija: mūsų laikų ekologija“ (*Ecosophie: Une écologie pour notre temps*, 2017).

MENCWEL, Andrzej – populiarus, vertinamas ir žinomas lenkų kultūrologas, idėjų istorikas ir kultūros kritikas, kultūros antropologas, žurnalų ir leidinių serijų redaktorius, eseistas, publicistas ir intelektualas. Humanitarinių mokslų profesorius, Varšuvos universiteto Lenkų kultūros instituto įkūrėjas ir ilgametis direktorius. Monografijų, kaip „Kairuoliškumo etosas. Esė apie lenkų kultūralizmo atsiradimą“ (*Etos lewicy. Esej o narodzinach kulturalizmu polskiego*, 1990), „Antropologinė vaizduotė. Tyrimai ir studijos“ (*Wyobrażenia antropologiczne. Próby i studia*, 2006) ir „Gimtinė Europa pirmą kartą. Dialogai apie Lenkijos formas“ (*Rodzinna Europa po raz pierwszy. Dialogi o polskiej formie*, 2009), autobiografijos „Tostas ant slenkščio“ (*Toast na*

progu, 2017) autorius, serijų, kaip *Comunicare*, išleidusios daugybę svarbių Lenkijos kultūros raidai publikacijų, iniciatorius bei sudarytojas.

REPŠIENĖ, Rita – humanitarinių mokslų daktarė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto Šiuolaikinės Lietuvos kultūros skyriaus vedėja, Vilniaus universiteto Komunikacijos fakulteto Muzeologijos katedros docentė, dabarties kultūros teorijos, komunikacijos ir medijų tyrėja, taip pat dėstanti Lietuvos muzikos ir teatro akademijos Kino ir teatro fakultete. Kolektyvinių monografijų „Lietuvių tautos tapatybė: tarp realybės ir utopijos“ (2007), „Istorinės realybės ir mitai nacionalinėse kultūrose: dabarties vizija“ (2010) kaip *Kultūrologijos* t. 17, mokslo recenzuojamų leidinių, kaip *Lietuvos kultūros tyrimai*, t. 1–9: „Medijos, politika, vaizduotė“ 2011, „Muziejai, paveldas, vertybės“, 2012, „Asmenybės, lytys, bendruomenės“, 2012, „Tapatumai, sąveikos, patirtys“, 2014; „Erosas kultūroje“, 2014; „Atmintis, vaizdas, kultūra“ (kartu su O. Žukauskiene), 2014; „Receptijos menas“ (kartu su Rasa Vasinauskaite), 2016; „Valstybė ir kultūra: pasitinkant Lietuvos valstybės atkūrimo 100-metį“, 2017, sudarytoja, daugiau kaip 50 mokslinių straipsnių autorė. Tęstinio mokslinio leidinio „Lietuvos kultūros tyrimai“ vyriausioji redaktorė (nuo 2011).

SADIN, Éric – prancūzų rašytojas ir filosofas, pagrindinį dėmesį skiriantis skaitmeniniam pasauliui ir jo daromai įtakai visuomenės gyvenimui. Išskirtini šie veikalai: „Globali priežiūra: naujų kontrolės formų tyrimas“ (*Surveillance Globale: Enquête sur les nouvelles formes de contrôle*, 2009), „Numatymo visuomenė“ (*La Société de l'anticipation*, 2011), pelnęs *Hub Awards* apdovanojimą „Papildyta žmonija: skaitmeninis pasaulio administravimas“ (*L'Humanité Augmentée: L'administration numérique du monde*, 2013), „Algoritmatis gyvenimas: skaitmeninio proto kritika“ (*La Vie algorithmique – Critique de la raison numérique*, 2015). 2016 metais paskelbta knyga „Pasaulio silikolonizacija: nesustabdoma liberalizmo ekspansija“ (*La Silicolonisation du monde: L'irrésistible expansion du libéralisme numérique*) – palankiai įvertinta kritikų ir visuomenės. Mąstytojas kviečiamas skaityti paskaitas visame pasaulyje, jo knygos vis plačiau žinomos ir verčiamos į įvairias pasaulio kalbas.

SAVICKA, Aida – humanitarinių mokslų (sociologijos) daktarė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto mokslo darbuotoja, monografijos „Postmaterializmas ir globalizacija: vertybių kaitos ypatumai pokomunistinėje erdvėje“ (*Postmaterialism and Globalization: The Specificity of Values Change in the Post-Communist Milieu*) autorė, kolektyvinės

monografijos „Lietuvių identitetas ir vertybės“ (*Identity and Values of Lithuanians*) sudarytoja, kolektyvinės monografijos „Lietuvos visuomenės vertybių kaita per dvidešimt nepriklausomybės metų“ bendraautorė ir daugiau nei 30 mokslinių publikacijų autorė. Pagrindinės autorės tyrinėjimų sritys: šiuolaikinės visuomenės vertybiniai pokyčiai, Lietuvos kultūra globalizacijos procesų kontekste, naujųjų bendravimo technologijų įtaka asmens savivokai bei tapatybės formavimuisi, bendruomeniškuo raidai.

VARNELIS, Kazys – šiuolaikinės architektūros teoretikas, istorikas ir menininkas, kuris vadovauja Niujorke įkurtai Tinklinės architektūros laboratorijai (*Network Architecture Lab*). Knygų „Infrastruktūrinis miestas. Tinklinės ekologijos Los Andžele“ (*Infrastructural City. Networked Ecologies in Los Angeles, 2008*) ir „Tinklinės visuomenės“ (*Networked Publics, 2008*) sudarytojas. 2006–2015 m. vadovavo Kolumbijos universiteto Architektūros tyrimų centrui. Bendradarbiaudamas su įvairiomis akademinėmis institucijomis, tyrinėja telekomunikacijų ir skaitmeninių technologijų įtaką urbanizmui bei architektūrai. Pagrindinės autoriaus tyrinėjimų sritys: šiuolaikinė architektūra, architektūra ir kapitalizmas, architektūros ir informacinių technologijų sąveika, tinklo kultūra.

ŽUKAUSKIENĖ, Odeta – šiuolaikinės vizualinės kultūros ir meno tyrinėtoja, Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyresnioji mokslo darbuotoja. Plėtodama kultūros antropologijos, atminties ir vaizdo kultūros tyrimus, paskelbė per 50 mokslinių publikacijų, kultūros ir meno kritikos straipsnių. Išleidusi monografiją apie Jurgio Baltrušaičio menotyros darbus, ji sudarė leidinį *Atmintis, vaizdas, kultūra. Lietuvos kultūros tyrimai 6* (kartu su Rita Repšiene, 2014). Šiuo metu rengia monografiją „Atmintis ir žvilgsnio trajektorijos: vizualinės kultūros refleksija“ (kartu su Žilvine Gaižutyte-Filipavičiene, 2018).